

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 181/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetího a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca), v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/76/2016 z 15. novembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 18. marca 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou sťažovateľ namieta uznesenie najvyššieho súdu označené v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu a následne opätovné prerokovanie a rozhodnutie v jeho veci.
2. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5Tk/3/2014 z 8. septembra 2015 bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa §145 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov nepodmienečne.
3. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 8To/96/2015 z 26. októbra 2015 odvolanie sťažovateľa ako nedôvodné zamietol.
4. Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu sťažovateľ dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Sťažovateľ poukazoval na to, že poškodenú udrel trikrát do tváre a nepredpokladal, že by jej tri údery mohli spôsobiť smrť. Bola to len nešťastná náhoda, že došlo k takým závažným dôsledkom. Skutočnosť, že poškodenú nechal ležať v krovinatom poraste, ospravedlňoval svojím silným citovým rozpoložením. Tvrdil, že jeho konanie bolo následkom amoku, keď neovládol svoj hnev a poškodenú fyzicky napadol bez akéhokoľvek rozmyslu. Namietal preto, že z hľadiska právnej kvalifikácie skutku nespáchal obzvlášť závažný zločin vraždy (§ 145 Trestného zákona), ale trestný čin zabitia (§ 147 Trestného zákona).

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením podané dovolanie odmietol.

6. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ *de facto* len zopakoval svoje tvrdenia, ktorými argumentoval aj v priebehu dovolacieho konania. Podstatou jeho sťažnosti je teda námietka nesprávnej právnej kvalifikácie skutku, za ktorého spáchanie bol odsúdený.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde možno podať ústavnú sťažnosť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. S ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľ podanou ústavnou sťažnosťou namieta rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť ešte v roku 2016, je zrejmé, že ústavná sťažnosť bola podaná po lehote určenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Z uvedeného dôvodu je ju potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

10. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval ako účelné vyzývať sťažovateľa ani na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (nedostatok právneho zastúpenia, ústavnoprávnej argumentácie), keďže je daný aj iný dôvod, ktorý bráni preskúmaniu napadnutých rozhodnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu